

از عاشورا
تا ظهور

دکتر نادر فضلی

فضلی، نادر، ۱۳۴۲ -
 از عاشورا تا ظهور، مؤلف: نادر فضلی، تهران: مرکز فرهنگی انتشاراتی
 منیر، ۱۳۸۴.
 ISBN 964 - 7965 - 72 - 9
 ۱۴۴ ص.
 فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا.
 کتابنامه: به صورت زیر نویس.
 ۱. محمد بن حسن ع. امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. غیبت، ۲. مهدویت، انتظار.
 الف. عنوان.
 الف ۷۴ / الف ۱۰۴ BP
 ۲۹۷ / ۱۵۹
 کتابخانه ملی ایران
 م ۸۳ - ۲۲۸۶۲

شابک ۹۶۴-۷۹۶۵-۷۲-۹ - ۹۶۴-۷۹۶۵-۷۲-۹ ISBN 964 - 7965 - 72 - 9

از عاشورا تا ظهور

مؤلف: دکتر نادر فضلی

ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر

صفحه آرای: شبیر

طراح و ناظر چاپ: محمد گوگانی

نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۴

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

چاپ: زنبق

وب سایت: <http://www.monir.com>

پست الکترونیک: info@monir.com

مراکز پخش تهران: نشر منیر، تلفن و فاکس: ۷۵۲۱۸۳۶ * نشر آفاق، تلفن: ۲۸۴۷۰۳۵

نشر نیک معارف، تلفن: ۶۹۵۰۰۱۰ * نشر رایحه، تلفن: ۸۹۷۶۱۹۸

۱۲۵۰ تومان

نمایه

۷	طلیعه
۱۱	بخش نخست: عاشورا، این سو
۱۳	پیشینه‌ی تاریخی
۱۴	سلطه‌ی سیاه بنی‌امیه
۱۹	دشمنی دیرینه
۲۰	شیطان شام
۲۳	نفوذ شیطانی
۲۵	یزید پلید
۲۸	رسالت امام علیه السلام
۳۲	زمانه‌ی دگرگونه
۳۵	بخش دوم: عاشورا
۳۷	منزلت اهل بیت علیهم السلام
۴۰	وارث پیامبران

۵۲	 منزلت والا
۵۷	 عظمت مصیبت
۶۲	 درودی دردمندانه
۶۶	 معرفتی دوباره
۷۱	 ماجرای مصیبت بار
۷۶	 غربت، شهادت، شهادت
۸۰	 اسارت خاندان، عزای قدسیان
۸۷	 بخش سوم: عاشورا، آن سو
۸۹	 کلمه‌ی پاک
۹۰	 روشنگری
۹۳	 آغاز آگاهی
۹۶	 سقوط کاخ ستم
۱۰۳	 بخش چهارم: ظهور
۱۰۵	 طلیعه‌ی طوبا
۱۱۱	 افق‌های روشن
۱۱۳	 نهمین فرزند حسین علیه السلام
۱۱۷	 بشارت‌های پیروزی
۱۲۱	 امید و انتظار فرشتگان
۱۲۷	 پیمان از پیامبران
۱۲۹	 امید و انتظار اهل بیت علیهم السلام
۱۳۳	 منتظر منتظر
۱۳۵	 دعا و درخواست زائران
۱۳۸	 مهدی، منتقم، منصور

طلیعه

شیعه را باور بر آن است:

همان آتشی را که بر در خانه‌ی فاطمه علیها السلام افروختند، در خیمه‌های
امام حسین علیه السلام افکندند.

با همان ریسمانی که به گردن علی علیه السلام انداختند تا برای بیعت
ناخواسته بپرندش، امام سجاد علیه السلام را به دربار یزید بردند.

همان تازیانه‌ای که بر بازوی زهرا علیها السلام کوفتند، بر سر و روی خاندان
نبوت در کربلا فرود آمد.

همان زوبین که بر سینه‌ی حضرت حمزه نشست، گلوی علی اصغر را
شکافت.

همان خنجر که جگر حمزه را در احد از سینه در آورد، سر
حسین علیه السلام را در کربلا برید.

همان شمشیر که بر فرق علی علیه السلام ضربت زد، دو بازوی عباس علیه السلام را
برید.

همان سنگ‌ها که در جنگ احد پیشانی و دندان پیامبر صلی الله علیه و آله را

شکست، بر سر و روی حسین علیه السلام باریدن گرفت.
همان‌ها که در پیکار صَفّین آب به روی لشکر علی علیه السلام بستند، در کربلا نیز، آب به روی حسین علیه السلام و یارانش بستند.
همان‌ها که در سقیفه با خلیفه‌ی اوّل بیعت کردند، دست بیعت به یزید دادند.

تمامی کینه‌هایی که از شکست بدر و احد و حُنین و خیبر و خندق، از علی علیه السلام به دل داشتند، در عاشورا رخ نمود.
جناياتی که آن کوردلان کافر در کربلا و پس از آن انجام دادند، زیر آن سایه‌بان سیاهی پی افکنده شد که برای غصب خلافت علی علیه السلام در آن جا گرد آمده بودند.

آری، یزید یکی از گناهان و بدی‌های معاویه بود و معاویه نیز یکی از گناهان خلیفه‌ی دوم و او هم فرزند نامشروع پیوند شوم شیطان و سقیفه و سقیفه هم جلوه‌گاه اوج دشمنی با اسلام و اهل بیت علیهم السلام و سرآغاز تمامی گم‌راهی‌ها و مصیبت‌هایی بود که دامن‌گیر مسلمانان شد و این لگه‌ی ننگ جز با ظهور منتقم خون حسین علیه السلام از چهره و دامن مسلمانان پاک نخواهد شد.

باری، آن چه در این نوشته، به بررسی آن خواهیم پرداخت؛ در پنج موضوع کلی خلاصه می‌شود:

* این سوی عاشورا: بررسی اجمالی ریشه‌ها و عوامل بروز ماجرا.

* عاشورا: با بیان کوتاه ماجرا، به روایت امام زمان علیه السلام.

* آن سوی عاشورا: پی‌گیری ادامه‌ی ماجرا با روشنگری‌های اهل

بیت علیهم السلام.

* بیانات شهید کربلا در باره‌ی فرزند برومندش حضرت مهدی علیه السلام.

* و بالاخره، داستان شور انگیز و امید بخش انتقام خون حسین علیه السلام با قیام امام زمان علیه السلام.

گفتنی است که حماسه‌ی عاشورا، پایان ناپذیر است و در هر زمان، بیان آن ماجرای جاودانه، ما را با بسیاری از حقایق تاریخ اسلام آشنا می‌کند و نیز پایه‌های اعتقادی شیعیان را استوارتر می‌سازد. از این روست که هر بار و در قالبی مناسب، باید از آن ماجرا یاد کرد. ویژگی شهادت امام حسین علیه السلام همان است که در این روایت شریف و عجیب می‌خوانیم:

نَظَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَام وَ هُوَ مُقْبِلٌ، فَأَجْلَسَهُ فِي حِجْرِهِ وَ قَالَ:

إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا.
ثُمَّ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا بَنِي قَتِيلٍ كُلِّ عَبْرَةٍ. قِيلَ: وَ مَا قَتِيلٌ كُلِّ عَبْرَةٍ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ؟

قَالَ: لَا يَذْكُرُهُ مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكَى.^۱

امام صادق علیه السلام فرمود: یک بار پیامبر، در حالی که حسین علیه السلام به سویش می‌آمد، به او نگریست و او را در دامانش نشانید و فرمود: همانا بر اثر کشته شدن حسین، حرارت و سوزشی در دل مؤمنان برافروخته می‌شود که هرگز سرد نمی‌گردد.

سپس امام علیه السلام فرمود: پدرم فدایش باد که کشته‌ی هر اشکی است.

حاضران پرسیدند: ای پسر پیامبر! کشته‌ی هر اشک یعنی چه؟
 امام علیه السلام فرمود: یعنی: هیچ مؤمنی او را یاد نمی‌کند، جز آن که می‌گرید.
 خدای را سپاس می‌گویم که دل و جان ما را با عطر دل انگیز معرفت
 و امامت حضرت اباعبدالله علیه السلام آشنا و معطر فرمود و نیز عاجزانه
 درخواست می‌کنیم تا توفیق عزاداری سالار شهیدان و یاران وفادارش را
 نصیبمان فرماید و پوچی و پژمردگی را در روزگار مردگی بشریت، از
 روحمان بزدايد.

و دیگر بار از سویدای دل چنین دعا می‌کنیم:
 بار الاها! تو خود خوب می‌دانی که قرن‌هاست دل شیعیان از اندوه
 مصیبت حسین پیوسته، دردمند است.
 ای خداوند! با ظهور فرزند برومند حسین، انتقام خونش را از دشمنان
 دین بستان و دل‌های داغ‌دار و دردمندان را آرام فرما و درمان کن.
 آمین.

۷ / محرم الحرام / ۱۴۲۵

۹ / اسفند ماه / ۱۳۸۲

ناصر فضلی